

Vind efter. Jeg beklager det ſaa meget mere, ſom det fremtom fra et Mindretal i det andet Ting ſaaledes, at den rent formelle Side, Bengeſpørgsmaalet, var bleven forandret: det var ikke mere Kirkeejerne, men Stat og Kommune, der ſkulde afholde Udgiften. Ja, der er jo ikke andet at gøre end ſende et langt Suſ efter diſe Lighuſe og viſe Reſignation, men jeg vil tillade mig at opfordre den højtærede Juſtitsminiſter til at tænke over denne Sag. Jeg forſikrer den ærede Miniſter, at det er en Foranſtaltning, ſom vilde gøre meget ſtor Nytte paa Landet, og jeg vil ſom ſagt bede den højtærede Miniſter at tage Sagen under Overvejelse og mulig ſenere fremkomme med Lovforſlag i den Retning.

Juſtitsminiſteren (Nelleman):

Med Henſyn til Vænderingsforſlaget til § 23 ſkal jeg bemærke, at man i det andet Ting har været af den Mening, at det kunde forlanges af den behandlende Læge, at han ſom et Slags Tilbehør til den Behandling, for hvilken han forudsættes at ſaa Betaling, og ſaa ſkulde udſtede de Atteſter, der her er Tale om; ſaaledes alſaa at diſſe Atteſter, naar de udſtedes af den Læge, ſom har behandlet den paagældende, maatte udſtedes gratis, naturligtviſ ogſaa naar de udſtedes af Epidemilægen. Det, der nu er Tale om i § 23, er jo navnlig de Tilfælde, hvor man ikke kunde hjælpe ſig med diſſe Regler, de Tilfælde, hvor den behandlende Læge ikke kan udſtede Atteſten. Jeg ſkal nævne netop det Tilfælde, hvor et Barn, der hører til en Familie, indlægges paa et Sygehuſ, der maatte ligger langt borte fra det Sted, hvor Familien bor, ſaa er det indlyſende, at den Læge, der har behandlet Barnet, nemlig Sygehuſlægen, kan og ſkal naturligtviſ ogſaa udſtede Atteſt for dette Barns Vedkommende. Men der ſkal tillige efter § 19 udſtedes Atteſt for, at der hos de andre Børn, ſom ere hjemme, ikke findes Symptomer paa vedkommende ſmitſomme Sygdom; ſaaledes at det kan tillades dem uden Fare for andre at beſøge Skolen. En ſaadan Atteſt kan den Læge, der har behandlet det ſyge Barn paa Sygehuſet, ikke udſtede, og der bliver da Spørgsmaal om, hvem der ſkal gøre det. Naar en ſaadan Atteſt ſkal ſtaffes til Stede — og jeg gaar ud fra, at det ſkal ſte uden Udgifter for Forældrene, ſom i mange Tilfælde ere fattige Folk, der ikke have Raad til at betale — ſaa ſer jeg ikke rettere, end at det offentlige maa beſtille en Læge, der alſaa for ſaa vidt kan efter § 3 betragtes ſom Diſtriktlægens Medhjælper, til at udſtede denne Atteſt, og det er dette, der tilſigtes i For-

ſlaget. — Hvad i øvrigt det principielle Spørgsmaal angaar, ſtønner jeg ikke rettere, end at man ogſaa maa kunne paalægge Lægerne dette, ligesom Lovgivningen paalægger Folk mange andre Ting. Det er viſnok heller ikke Brug i det virkelige Liv, at den Læge, der har behandlet en ſyg, ſkal have ſærſkilt Betaling for at udſtede Atteſt for, at den paagældende er kommen ſig og kan bevæge ſig mellem andre uden Fare.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Lighuſe, kan jeg kun dertil være, at det er et Spørgsmaal, jeg naturligtviſ vil tage og ogſaa har taget under Overvejelse, men ſom ganſke viſt frembyder meget bethdelige Vanſteligheder. Jeg vil i øvrigt blot her bemærke, at der jo i det andet Ting, navnlig fra Ordſøreren's Side, blev gjort gældende, at den hele Foranſtaltning ikke havde ſaa ſtor Interſeſſe paa Landet, ſom maatte mange Købſtadsbeboere bilde ſig ind, idet nemlig paa Landet i det mindſte meget ofte Forholdet er det, at der alligevel kan gaa et Par Dage hen, inden Riſten bliver ſærdig til den døde, i hvilken Tid man maa beholde den døde hjemme, ſelv om der er Lighuſ. Alſaa vil en ſaadan Opførelſe af Lighuſe i det mindſte ikke alle Steder paa Landet betyde det, at man ſtraks kan blive af med Liget, og naar førſt Riſten er anſkaffet, vil jo Ligets Anbringelſe i et Udhuſ eller deſlige, ikke være ſaa vanſkelig, naar Riſten kan luffes og ſaaledes Mus og Røtter holdes borte. Jeg tillader mig blot at fremhæve dette, fordi det forekommer mig, at der var noget i den Bemærkning, der fremtom fra den ærede Ordſører i det andet Ting, men der foreligger jo ikke her noget Vænderingsforſlag om dette Spørgsmaal, og jeg ſkal derfor ikke opholde mig videre derved.

Casperſen: I Anledning af, hvad den højtærede Miniſter bemærkede om Spørgsmaalet om Atteſten, ſkal jeg tillade mig at udtale, at det havde været rigtigere, om den højtærede Miniſters Opfattelſe nærmere var bleven ſlaaet faſt i Loven og ligefrem udtrykt. Der kan tænkes Tilfælde, hvor en fattig Families ſkolſøgende Børn ſlet ikke have Læge; hvem er da i dette Tilfælde den behandlende Læge? Det vil være et alt for ſtort Apparat at ſætte i Gang at ſaa Epidemilægen ud. For ſaa vidt man ikke har udnævnt eller beſtillet en Læge efter § 3, vil man i mange Tilfælde henvende ſig til den praktiſerende Læge, ſom ikke har været den behandlende Læge, og ſaa vil det hedde, at Atteſten ſkal udfærdiges uden Betaling. Jeg tror derfor, det havde været heldigere, om dette havde været beſtemt for